

ΓΚΑΛΕΡΙ "ΑΣΤΟΡ,,

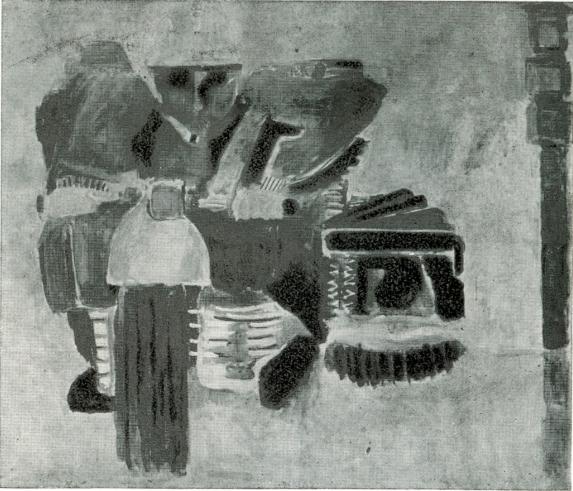
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 16 - ΤΗΛ. 538 801

Μ. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ - 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1966

"Ανθρωπος και μοτοσικλέτα (λάδι)

Νά ξνας ζωγράφος, ξνας δληθινός ζωγράφος, μή την ξννοια πού έδο και τόσους αίλονες ή άνθρωποτητα μεταχειρίζεται τή λέξη αύτή.

Είναι πολλοί οι καλλιτέχνες στήν έποχή μας, καλλιτέχνες πρωτότυποι, δημιουργικοί, καλλιτέχνες - διακοσμητές, καλλιτέχνες - συναρμολογητές, καλλιτέχνες - κατασκευαστές, καλλιτέχνες - χρωματιστές, πού μερικοί απ' αύτους πραγματοποίησαν έργα όχι μόνο ένδιαφέροντα μόνο και συγκινητικά, μαγικά, άκρα και συγκλονιστικά. Μά κάθε λέξη, όπως και η λέξη «ζωγράφος» έχει τη δική της ξννοια και δεν μπορούμε, δεν ξχουμε τό δικαίωμα, αύθαλετα νά της δινουμε μιάν δλλη, γιατί έτοι δε δια μπορούμε πά νά συνεννοήσουμε.

Οι καλλιτέχνες - ζωγράφοι λιγοστεύουν. Σ' αύτό τό σπάνιο είδος άνηκε δ Μάκη Θεοφυλακτόπουλος. Ζετ ούτη τή χαρά ν' άπλωνε τό χρώματα πάνω σε μιά έπιφάνεια και νά δημιουργετ χρωματικές μορφές έμπτωμένες από μά συγκίνηση πού δε δδ μπορούμε νά έκφραστε ούτε μέ δλλο τρόπο, ούτε μέ δλλα μέσα.

Τά έργα του είναι δεμένα μέ την πραγματικότητα, πλαστικά, χρωματικά και συναισθηματικά.

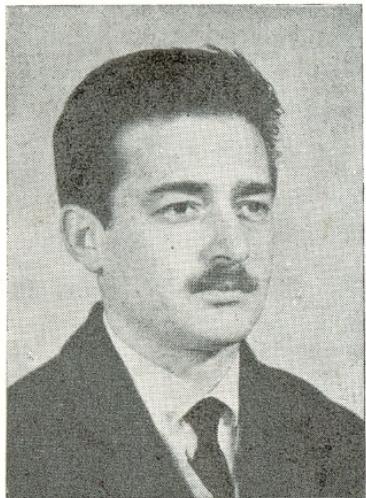
"Όταν βρίσκεται κανεις άνάμεσα στά έργα του Θεοφυλακτόπουλου αισθάνεται σά νά βρίσκεται άνάμεσα στους άνθρωπους, μέσα στή φύση και τη ζωή. Είναι έργα άληθινά, δίχις ίχνος άκινημο, προσοπίση; ή έπιλειχης; Θερμά δροσερά, είναι πάντα ζωντανά. Είναι άκόμα μιά δόπισειη δι ένα έργο μπορετ νάναι σύγχρονο άνεξάρτητο από σχολές, τάσεις και μόδες.

Οι χρωματικές του άρμονίες, ένω διατηρούν την ένότητα τής έπιφάνειας του πίνακα, δίνουν συγχρόνως μιά ένότητα άτμασφαιρας και φυτισμού. Οι πίνακές του είναι δριγκεκτονημένοι μά και δέρινοι.

'Ο ίδιος δ ζωγράφος μοῦ ζήτησε νά μιλήσω γιά τά λάθη του και τίς άτέλειες του. Σ' ένα τόσο νεανικό έργο είναι άναγκη νά υπάργουν και εύτυχως υπάρχουν. Μόνο έκεινοι πού δεν έχουν τίποτα τό δικό τους νά πονή, βρίσκουν αμέσως ένα τρόπο νά τό πονή τέλεια. Γιά τόν πολὺ όπλο λόγο δτι και τό περιεχόμενο κού ό τρόπος είναι ξένα. Είναι οι άναγκατές άτέλειες και τά λάθη πού δίνουν άναγλυφα τά προτερήματα και τά φωτίσουν, πού όποκαλύπτουν τό θάδος τού δράσατος κάθε προικισμένου νέου καλλιτέχνη πού έχει πολλά και σημαντικά νά μάς πετ.

Στό Μάκη Θεοφυλακτόπουλο χαιρετίζω σήμερα, μιά σίγουρη άξια τής Έλληνικής ζωγραφικής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Γεννήθηκε τὸ 1939 στὴν Ἀθῆνα. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν (*’Εργαστήριο Μόραλη*).
Πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.
Α' Βραβεῖο στὴν Γ' Πανελλαδικὴ Νέων.
Εἶναι ἡ πρώτη ἀτομικὴ του ἐκθεση.